

advantages and disadvantages of distribution centers. The main attention is paid to the relative location of the distribution center, because the inclusion of a distribution center in the logistics chain has a significant impact on the cost of bringing the product to the consumer. Asked to consider not only the position and traffic shippers and consignees, and the unit cost of transportation to existing rolling stock.

KEY WORDS: LOGISTICS CHAINS, DISTRIBUTION CHANNELS, DISTRIBUTION CENTERS, THE OPTIMAL LOCATION.

РЕФЕРАТ

Савченко Л.В., Сауляк Л.В. Формирование логистических цепей доставки товаров. / Лидия Владимировна Савченко, Людмила Валерьевна Сауляк // Вестник НТУ. – К.: НТУ, 2012. – Вып. 26.

В статье указано, что проблемным направлением является формирование логистических цепей при осуществлении перевозок грузов от грузоотправителя до грузополучателя.

Объект исследования - логистическая цепь, по которой осуществляется доставка груза.

Цель работы - сравнительный анализ различных каналов распределения и уточнение методики нахождения их месторасположения.

Метод исследования - системный анализ.

Согласно статистическим данным, на территории Украины из года в год наблюдается увеличение объемов перевозок. Это побуждает к применению логистических подходов для грузоотправителей и грузополучателей. В статье представлены основные типы логистических цепей, рассмотрены преимущества и недостатки применения распределительных центров. Основное внимание уделяется проблеме определения места расположения распределительного центра, поскольку включение центра распределения в логистическую цепь имеет значительное влияние на стоимость доведения продукции до конечного потребителя. Предложено учитывать не только координаты и объемы перевозок грузоотправителей и грузополучателей, а удельные затраты на перевозку существующим подвижным составом.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ЛОГИСТИЧЕСКАЯ ЦЕПЬ, ЛОГИСТИЧЕСКИЕ КАНАЛЫ РАСПРЕДЕЛЕНИЯ, РАСПРЕДЕЛИТЕЛЬНЫЙ ЦЕНТР, ОПТИМАЛЬНОЕ МЕСТОРАСПОЛОЖЕНИЕ.

УДК 658:656

ЧИННИКИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ВЛАСНИХ ДЖЕРЕЛ ДЛЯ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сніжко І.С.

Постановка проблеми. Інноваційна діяльність суб'єктів господарської діяльності у сучасних умовах господарювання потребує виваженої і раціональної політики формування необхідних для цього фінансових ресурсів. Одним із очевидних завдань даної проблеми є визначення потенційних можливостей самофінансування для реалізації ефективної інноваційної діяльності як одного із основних джерел фінансових ресурсів. Тому виникає необхідність розробки в рамках фінансової стратегії підприємства раціональної політики формування власних фінансових ресурсів, яка полягає в оптимізації пропорцій між частинами прибутку підприємства, що споживається і капіталізується.

Аналіз літературних джерел. Аналіз літературних джерел по темі статті показав, що у них недостатня увага приділена визначенню, систематизації та оцінці чинників, що впливають на формування фінансових ресурсів за рахунок власних джерел підприємства щодо їх використання в інноваційній діяльності. У зв'язку з цим доцільно розглянути, у першу чергу, всі можливі чинники забезпечення підприємства необхідними власними фінансовими ресурсами на основі його результативної та ефективної господарської діяльності.

Мета статті. Визначити, систематизувати та оцінити чинники, що впливають на формування ресурсів підприємства за рахунок самофінансування для розроблення ефективної раціональної політики забезпечення фінансовими ресурсами для їх використання в інноваційній діяльності.

Виклад основного матеріалу. Основу формування власних фінансових ресурсів, що направляються на розвиток підприємства, споживання та інші цілі складає балансовий прибуток, який є одним із найважливіших фінансових результатів господарської діяльності підприємства. Він

представляє собою суму прибутків підприємства від усіх видів його діяльності (основної, фінансової, інвестиційної, іншої операційної та надзвичайної) і включає наступні основні складові: прибуток від реалізації продукції; прибуток від реалізації активів; прибуток від позареалізаційних операцій, прибуток від фінансової діяльності та ін.[1].

Серед них основу формування прибутку підприємства складає прибуток від реалізації продукції (для автотранспортних підприємств – від перевезень), на долю якого приходиться більша частка загальної суми балансового прибутку. На багатьох автотранспортних підприємствах (АТП) він являється єдиним джерелом прибутку. Тому серед чинників, що впливають на процес формування власних фінансових ресурсів підприємства, у першу чергу, слід відмітити ті, що суттєво впливають на величину балансового прибутку від реалізації продукції (Π_6). До них належать такі основні показники: а) абсолютні: ціна одиниці продукції (тариф на перевезення); кількість реалізованої продукції (обсяг перевезень); сума податкових платежів, що входять в ціну продукції (Π_{Π}); сума змінних витрат (V_{3M} - витрати, що змінюються при зміні обсягу реалізації продукції); сума постійних витрат ($V_{\text{пост}}$ - витрати, сума яких не змінюється у зв'язку зі зміною об'єму реалізації продукції); б) відносні: співвідношення суми ($D - \Pi_{\Pi} - V_{3M}$) і ($D - \Pi_{\Pi}$); співвідношення долі постійних і змінних витрат у собівартості та ін.

Розглянемо спочатку основні абсолютні чинники, що впливають на формування суми балансового прибутку підприємства.

Так, під впливом двох основних факторів: ціна одиниці продукції (тарифу на перевезення) та обсяг реалізованої продукції (обсягу перевезень в тонах чи пасажирів) формується дохід від реалізації продукції (D), (дохід від перевезень). Ці два чинники прямопропорційно впливають на розмір доходу: при збільшенні значення кожного з цих факторів відповідно зростає і сума доходу від реалізації продукції і в підсумку (при інших рівних умовах) - сума балансового прибутку. Тому для забезпечення підприємств власними фінансовими ресурсами необхідна виважена цінова політика підприємства, яка дозволить при оптимальній ціні (тарифу) і відповідному обсягу реалізації продукції (перевезень) отримати максимум доходу (чистого доходу) від основної діяльності, тобто від перевезень (для АТП).

Сума податкових платежів, що входять у ціну продукції визначається фіксованими ставками податкових платежів окремих видів (сума податку на додану вартість, акцизного збору, ввізного мита і митного збору) по відношенню до суми реалізованої продукції - чим вище ці ставки, тим нижче (при решті рівних умов) величина балансового прибутку.

Величина змінних витрат та величина постійних витрат, як складові витрат – це фактори, що зворотно впливають на обсяг балансового прибутку, тобто чим вище їх сума, тим нижче (при інших рівних умовах) буде величина балансового прибутку від реалізації продукції (перевезень). Для оптимізації складових витрат, в т ч. і від перевезень на підприємствах впроваджують та удосконалюють управлінський облік [2], який дозволяє обґрунтовано планувати та контролювати витрати у розрізі напрямів, які визначаються фінансовими менеджерами.

Разом з абсолютними, існує ряд відносних показників, що відображають внутрішню пропорційність відповідних абсолютних показників і суттєво впливають на процес формування балансового прибутку.

Одним із таких факторів є співвідношення долі постійних і змінних витрат у загальній їх сумі. Це співвідношення характеризує "операційний леверидж" [3]. Ефект впливу цього чинника на величину балансового прибутку вимірюється показником "коефіцієнт операційного левериджу" (K_{OL}), який показує на скільки відсотків збільшиться сума балансового прибутку при збільшенні величини ($D - \Pi_{\Pi}$) на 1% і визначається за формулою

$$K_{OL} = \frac{D - \Pi_{\Pi} - V_{3M}}{\Pi_6} = \frac{D\Pi_6}{D(D - \Pi_{\Pi})} = \frac{D - \Pi_{\Pi} - V_{3M}}{(D - \Pi_{\Pi} - V_{3M}) - V_{\text{пост}}} \quad (1)$$

Другим відносним чинником, що суттєво впливає на величину балансового прибутку від реалізації продукції (перевезень), являється "коефіцієнт вкладу" (КВ). Він розраховується наступним чином

$$KB = \frac{D - \Pi_{\Pi} - V_{3M}}{D - \Pi_{\Pi}} \quad (2)$$

Цей показник дозволяє визначити на яку суму збільшиться балансовий прибуток від реалізації продукції (перевезень) при збільшенні суми (Д- П_П) на певну величину. Для цього суму приросту (Д- П_П) необхідно помножити на значення коефіцієнт вкладу (КВ).

На величину власних фінансових ресурсів підприємства впливають також чинники, які визначають загальний обсяг чистого прибутку (ЧП). До них відносяться: сума обов'язкових платежів і зборів, що сплачуються за рахунок прибутку, дивідендна політика та ін. [4]

Серед обов'язкових платежів і зборів, що сплачуються за рахунок прибутку основне місце займає податок на прибуток. Ця сума визначається фіксованими ставками податкових платежів окремих видів по відношенню до суми балансового прибутку підприємства, тобто чим вище ці ставки [5], тим нижче при інших рівних умовах величина чистого прибутку. Внаслідок цього зменшується можливість формування за рахунок цього джерела фінансових ресурсів, які направляються на розвиток, в т.ч. і на інноваційну діяльність. Тому кожне підприємство повинне активно використовувати податковий менеджмент для законної можливості мінімізації податкових платежів з тим, щоб забезпечити підвищення темпів свого економічного розвитку. Плата за користування кредитом, що є складовою обов'язкових платежів, залежить від кредитної політики підприємства, умов та строків надання кредитів. Наявність позареалізаційних витрат (штрафи, пені, неустойки та ін.) також зменшує суму чистого прибутку підприємства. Їх наявність та розмір залежить від відповідальності посадових осіб та рівня платіжної дисципліни на підприємстві.

Дивідендна політика відіграє важливу роль у визначенні власних фінансових ресурсів, а відповідно і темпів інноваційного розвитку підприємства на основі самофінансування. Поняття «дивідендна політика» може бути сформульоване таким чином: дивідендна політика підприємства представляє собою складову частину загальної фінансової стратегії і політики формування власних фінансових ресурсів, яка полягає в оптимізації пропорцій між частинами прибутку підприємства, що споживається і капіталізується.

Показник, в якому дивідендна політика підприємства отримує своє конкретне вираження, називається «коефіцієнт дивідендних виплат (К_{ДВ})», що розраховується за формулою

$$K_{ДВ} = \frac{ЧП_{Д}}{ЧП} = \frac{Д_{А}}{ЧП_{А}} \quad (3)$$

де ЧП_Д - величина чистого прибутку, яка направляється на виплату дивідендів;

Д_А - сума дивідендів, що виплачуються на одну акцію;

ЧП_А - розмір чистого прибутку, що приходиться на одну акцію.

У процесі розробки дивідендної політики підприємства необхідно враховувати значну кількість факторів, які визначають кінцеві параметри [6,7]. У практиці фінансового менеджменту ці фактори прийнято розподіляти на три основні групи :

а) фактори, які характеризують інвестиційні та інноваційні можливості транспортного підприємства. До числа основних факторів цієї групи відносяться:

1) стадія життєвого циклу підприємства. На ранніх стадіях життєвого циклу (створення та становлення) підприємство вимушене більше ресурсів інвестувати у свій розвиток, в т. ч. і за рахунок обмеження дивідендних виплат;

2) необхідність впровадження інноваційних програм для розвитку підприємства (у періоди активізації інноваційної та інвестиційної діяльності, направленої на оновлення і розширене відтворення необоротних активів, потреба в капіталізації прибутку зростає);

3) рівень готовності до впровадження інноваційних проектів з високим рівнем ефективності;

4) можливість впливу на інтенсивність інноваційного процесу. Окремі інновації вимагають прискореної реалізації в силу об'єктивних причин, в т. ч. і ринкових. Це вимагає максимальної концентрації власних фінансових ресурсів у певні періоди;

б) фактори, які характеризують можливості формування капіталу за рахунок альтернативних джерел. До цієї групи факторів належать:

1) достатній обсяг фінансових резервів, сформованих у попередніх звітних періодах за рахунок ефективної фінансово-господарської діяльності;

2) вартість залучення додаткового капіталу за рахунок внесків учасників;

3) доступність запозичених ресурсів на фінансовому ринку;

4) вартість залучення додаткового запозиченого капіталу;

5) складність отримання запозичених ресурсів у зв'язку з низьким рівнем платоспроможності і фінансовою стійкістю підприємства;

в) фактори, пов'язані з наявністю об'єктивних обмежень. До числа основних факторів цієї групи відносяться:

- 1) фактична величина прибутку;
- 2) рівень рентабельності власного капіталу.
- 3) досягнутий ефект фінансового левериджу, обумовлений його диференціалом;
- 4) рівень оподаткування дивідендів;
- 5) рівень оподаткування майна підприємства;

г) інші фактори. До складу цих факторів можуть бути віднесені:

1) кон'юнктурний цикл. У період підйому кон'юнктури ефективність капіталізації прибутку значно зростає;

2) рівень дивідендних виплат підприємствами-конкурентами;

3) невідкладність платежів по раніше отриманим кредитам. Підтримка платоспроможності є більш пріоритетним завданням порівняно з ростом дивідендних виплат;

4) можливість втрати контролю над управлінням. Низький рівень дивідендів може привести до суттєвого зниження ринкової вартості підприємства (його акцій). При масовому "викиду" акцій акціонерами збільшується ризик фінансового захвату підприємства конкурентами та ін.

Оцінка цих факторів дозволяє визначити передумови формування того чи іншого типу дивідендної політики підприємства для формування основ забезпечення підприємства власними фінансовими ресурсами.

Крім того, до чинників, що впливають на формування власних фінансових ресурсів підприємства відносяться й амортизаційна політика, яка відіграє останнім часом все більш помітну роль у фінансовому менеджменті, суттєво впливаючи на фінансові результати діяльності транспортного підприємства. Перед усім, суттєво це проявляється у процесі формування власних фінансових ресурсів, так як амортизаційні відрахування входять до складу чистого грошового потоку і приймають безпосередню участь у процесі безперервного кругообігу інноваційних ресурсів. Амортизаційна політика підприємства, у значній мірі, базується на амортизаційній політиці держави, а саме на встановлених державою принципах, методах і нормативах амортизації по необоротним активам підприємства [1,5].

Основною метою амортизаційної політики підприємства при орієнтації підприємства на інноваційну діяльність повинна бути максимізація потоку власних фінансових ресурсів підприємства, які формуються за рахунок його внутрішніх джерел. Це формування здійснюється двома шляхами: прямим – шляхом формування амортизаційного фонду підприємства за рахунок нарахованої амортизації, і непрямим – шляхом зменшення суми сплаченого податку на прибуток. Отже, амортизаційна політика підприємства представляє собою складову частину загальної політики формування власних фінансових ресурсів, яка полягає в максимізації власних ресурсів, реінвестованих у господарську діяльність.

У процесі розроблення амортизаційної політики підприємства повинні враховуватись наступні чинники:

- обсяг необоротних активів, що використовуються у господарській діяльності. Так, вплив амортизаційної політики підприємства на фінансові результати діяльності транспортного підприємства зростає пропорційно збільшенню обсягу основних засобів і нематеріальних активів, що знаходяться на його балансі;

- методи та періоди оцінки й переоцінки необоротних активів транспортного підприємства. Переоцінки основних фондів, які проводяться згідно законодавства України [1,5], носять періодичний характер і не в повній мірі відображають їх реальну вартість. У цих умовах амортизаційні відрахування не відображають реальний фактичний знос цих активів і втрачають своє реноваційне значення. Заниження розміру зносу приводить до формування надлишкової розрахункової (фіктивної) суми прибутку і вилучення таким чином у підприємства грошових коштів у вигляді додаткової суми сплаченого податку на прибуток;

- реальний термін використання необоротних активів, що підлягають амортизації. Встановлений у процесі розробки норм амортизації середній строк використання основних фондів, в т.ч. і транспортних засобів носить знеособлений характер [1,5]. Він повинен конкретизуватися на кожному транспортному підприємстві з урахуванням інтенсивності їх експлуатації відповідно до умов та особливостей перевезень. Це відноситься і до нематеріальних активів, корисний строк служби яких підприємство встановлює самостійно;

- визначені законодавством методи амортизації, які доступні для застосування на підприємстві. Зарубіжний досвід свідчить про наявність великої кількості дозволених до використання методів амортизації з урахуванням обсягів оновлення та модернізації підприємств, що дозволяє суб'єктам господарської діяльності формувати альтернативні варіанти амортизаційної політики у широкому діапазоні та стимулює їх до впровадження науково-технічного прогресу. Законодавство України суттєво обмежує можливі методи амортизації і не в повній мірі орієнтує українські транспортні підприємства на впровадження інновацій;

- склад і структура основних фондів, що використовуються. Методи амортизації диференціюються в розрізі груп основних фондів, а норми амортизації відображають ще більшу диференціацію видів основних фондів;

- темпи інфляції. В умовах високої інфляції постійно знижується база нарахування амортизації, а відповідно і розміри амортизаційних відрахувань. Крім того, інфляція негативно впливає на реальну вартість накопичених ресурсів амортизаційного фонду;

- інноваційна та інвестиційна активність підприємства. Вибір методів амортизації, у значній мірі, визначається рівнем поточної потреби в інноваційних та інвестиційних ресурсах, готовністю підприємства до реалізації окремих інноваційних проєктів;

- наявність системи пільг, в т. ч. і оподаткування для підприємств, що впроваджують науково-технічний прогрес, проводять модернізацію виробництва та ін., що широко застосовується у розвинених країнах на відміну від України.

Аналіз цих факторів дозволяє оцінити вплив амортизаційної політики конкретного підприємства на процес формування власних фінансових ресурсів підприємства та розробити обґрунтовану політику їх формування.

Висновки та подальший розвиток. Проведене дослідження чинників, що впливають на процес самофінансування підприємства базуються на ефективній господарській діяльності. При цьому, у першу чергу, розглядається основна діяльність, як базове джерело формування власних фінансових коштів для розвитку підприємства.

Результати дослідження можуть бути використані при розробленні політики формування власних фінансових ресурсів для їх використання в інноваційній діяльності та визначення основних її складових: напрямів податкового менеджменту та управлінського обліку, цінової політики, дивідендної політики, амортизаційної політики та ін.

Вимагають подальшого дослідження і чинники процесу формування фінансових ресурсів підприємства за рахунок залучених та запозичених джерел фінансування для розроблення комплексної та раціональної політики забезпечення інноваційної діяльності підприємства фінансовими ресурсами.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Національні стандарти бухгалтерського обліку в Україні: 36. нормативних актів. - К.: СП «Юрінком Інтер», 2000.
2. Голов С.А. Управлінський облік.-К.:Лібра,2003. - 704с.
3. Дж.К.Ван Хорн Основы управления финансами: Пер.с англ. -М.: Финансы и статистика, 2001.-800с.
4. Чеснакова Л.С. Фінансовий менеджмент.-К.: Видавництво«Логос», 2001.-143с.
5. Податковий Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI.
6. Бланк И.А. Финансовый менеджмент.-К.:Ника-Центр,Эльга,2001.-528с.
7. Нікбахт Е., Гропеллі А. Фінанси / Пер. з англ. - К.: Основа, 1993. - 383 с.

РЕФЕРАТ

Сніжко І. С. Чинники, що впливають на формування фінансових ресурсів підприємства за рахунок власних джерел для їх використання в інноваційній діяльності. //- Вісник НТУ - К.:НТУ-2012.- Вип.26.

У статті визначені, систематизовані та проаналізовані основні абсолютні та відносні чинники, що впливають на формування фінансових ресурсів підприємства за рахунок власних джерел на основі вивчення процесу формування нерозподіленого прибутку підприємства.

Об'єктом дослідження - процес формування власних фінансових ресурсів підприємства.

Мета роботи - визначити, систематизувати та оцінити чинники, що впливають на розмір фінансових ресурсів підприємства за рахунок самофінансування для розроблення ефективної

раціональної політики забезпечення фінансовими ресурсами для їх використання в інноваційній діяльності.

Метод дослідження - аналіз та синтез та системний аналіз.

Інноваційна діяльність суб'єктів господарської діяльності у сучасних умовах господарювання потребує обґрунтованої і раціональної політики формування необхідних для цього фінансових ресурсів.

Для її ефективної розробки визначені та проаналізовані основні абсолютні та відносні чинники, що впливають на обсяг власних ресурсів. Проведене дослідження чинників, що впливають на процес самофінансування підприємства базуються на ефективній господарській діяльності. При цьому, у першу чергу, розглядається основна діяльність, як базове джерело формування власних фінансових коштів для розвитку підприємства.

Результати дослідження можуть бути використані при розробленні політики формування власних фінансових ресурсів для їх використання в інноваційній діяльності та визначення основних її складових: напрямів податкового менеджменту та управлінського обліку, цінової політики, дивідендної політики, амортизаційної політики та ін.

Вимагають подальшого дослідження і чинники, що впливають на формування фінансових ресурсів підприємства за рахунок залучених та запозичених джерел фінансування для розроблення комплексної та раціональної політики забезпечення інноваційної діяльності підприємства фінансовими ресурсами.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ, АБСОЛЮТНІ ПОКАЗНИКИ, ВІДНОСНІ ПОКАЗНИКИ, БАЛАНСОВИЙ ПРИБУТОК, ВЛАСНІ ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ, САМОФІНАНСУВАННЯ.

ABSTRACT

Snizhko I. S. Factors, which influence upon shaping the financial resources of enterprises to account of the own sources usage in the innovative activity.// Herald NTU - K.:NTU, 2012.-Vol. 26.

The article determines, systematizes and analyses main absolute and relative factors, which influence upon shaping the financial resources of enterprises to account of the own sources on base of the study the process shaping the outstanding profit of enterprises.

Object of study - a process of the shaping own financial resources of enterprises.

Purpose of work – to define, systematize and value the factors, which influence upon financial resources size of enterprises to account of the self-financing for development efficient rational politicians financial of resource provision usage in the innovative activity.

Method of study- analysis and syntheses and system analysis.

The innovative activity subjects to economic activity in modern condition of the management needs for motivated and rational policy of the shaping required for this financial resources.

For its efficient development are determined and analysed main absolute and relative factors, which influence upon volume own resources.

The organized factors study, which influence upon process of the self-financing the enterprise are based on efficient economic activity.

Herewith, in the first place, is considered main activity, as base source of the shaping the own financial facilities for development of the enterprise.

The results of the study can be used at development policy shaping own the financial resources usage in the innovative activity and determination its main forming: directions of tax management and management account, pricing policy, dividending policy, amortization policy and others.

The further study require and factors, influencing upon shaping the financial resources of enterprises to account attracted and unoriginal of the financing sources for development complex and rational polity of the innovative activity provision of enterprise the financial resources.

THE KEYWORD: INNOVATIVE ACTIVITY, FINANCIAL RESOURCES, ABSOLUTE FACTORS, RELATIVE FACTORS, BALANCE PROFIT, OWN SOURCES OF THE FINANCING, SELF-FINANCING.

РЕФЕРАТ

Снижко И. С. Факторы, которые влияют на формирование финансовых ресурсов предприятия за счет собственных источников для их использования в инновационной деятельности. // Вестник НТУ - К.: НТУ, 2012.- Вып.26.

В статье определены, систематизированы и проанализированы основные абсолютные и относительные факторы, которые влияют на формирование финансовых ресурсов предприятия за

счет собственных источников на основе изучения процесса формирования нераспределенной прибыли предприятия.

Объект исследования - процесс формирования собственных финансовых ресурсов предприятия.

Цель работы - определить, систематизировать и оценить факторы, которые влияют на размер финансовых ресурсов предприятия за счет самофинансирования для разработки эффективной рациональной политики обеспечения финансовыми ресурсами для их использования в инновационной деятельности.

Метод исследования- анализ и синтез и системный анализ.

Инновационная деятельность субъектов хозяйственной деятельности в современных условиях хозяйствования нуждается в обоснованной и рациональной политике формирования необходимых для этого финансовых ресурсов.

Для ее эффективной разработки определены и проанализированы основные абсолютные и относительные факторы, которые влияют на объем собственных ресурсов. Проведенное исследование факторов, которые влияют на процесс самофинансирования предприятия базируются на эффективной хозяйственной деятельности. При этом, в первую очередь, рассматривается основная деятельность, как базовый источник формирования собственных финансовых средств для развития предприятия.

Результаты исследования могут быть использованы при разработке политики формирования собственных финансовых ресурсов для их использования в инновационной деятельности и определении её основных составляющих: направлений налогового менеджмента и управленческого учета, ценовой политики, дивидендной политики, амортизационной политики и др.

Требуют дальнейшего исследования и факторы, влияющие на формирование финансовых ресурсов предприятия за счет привлеченных и заимствованных источников финансирования для разработки комплексной и рациональной политики обеспечения инновационной деятельности предприятия финансовыми ресурсами.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ИННОВАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ, ФИНАНСОВЫЕ РЕСУРСЫ, АБСОЛЮТНЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ, ОТНОСИТЕЛЬНЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ, БАЛАНСОВАЯ ПРИБЫЛЬ, СОБСТВЕННЫЕ ИСТОЧНИКИ ФИНАНСИРОВАНИЯ, САМОФИНАНСИРОВАНИЕ.

УДК 629.463.001.18

СУЧАСНІ МЕТОДИ ОЦІНКИ ОПОРУ ВТОМЛЕНОСТІ НЕСУЧИХ ЕЛЕМЕНТІВ ВАНТАЖНИХ ВАГОНІВ

Фомін О.В., кандидат технічних наук
Бурлуцький О.В.

Вступ Державною програмою «Український вагон», яка затверджена Міністерством інфраструктури України 04 лютого 2011р. перед вітчизняним вагонобудівним комплексом одним із головних завдань є створення моделей вантажних вагонів нового покоління. При цьому передбачається розроблення їх кузовів з підвищеними характеристиками міцності і корозійної стійкості [1, 2], що забезпечує безремонтну експлуатацію вагону до 500 тис. км. У зв'язку з ускладненням сучасних конструкцій вантажних вагонів, посиленням експлуатаційних режимів, статистичними даними з дослідження руйнувань [3] особливу увагу необхідно приділити властивостям несучих елементів з опору втомленому руйнуванню.

Постановка проблеми і аналіз результатів останніх досліджень Однією з важливих проблем сучасного вагонобудування є проблема запобігання руйнування конструкцій. Найпоширенішим є втомне руйнування. Фізика процесу втомного руйнування доволі складна. Дослідження питань опору втоми є великим розділом у теорії руйнування. Історія розвитку науки про втомленість конструкцій присвячена значна кількість робіт вітчизняних і закордонних науковців. До числа основних з них можна віднести: роботи Серенсена Л.М., Болотіна В.В., Агамірова Л.В., Періса П., Сі Дж. Ердогана Ф., Ірвіна Дж., Нотта Дж., Броска Д., Раіса Дж., Хеллана К., Колинза Дж [4-6] і інші.

В роботі [7] приведена обширна бібліографія по сучасним методам аналітичного та експериментального дослідження втомленості і механізму руйнування металевих деталей. При цьому